

Macskásdi

Különös ez a mai nap. Reggel kilépek a gangra. Mi az első amit látok? Egy fekete macska. Igaz, több macska is kóborol az udvarban, nem is kóborol, inkább idejár vendégségbe, mert a ház több lakója is jobbnál jobb falatokat talál fel nekik. De azt is észrevettem, hogy ez az egy fekete a kiváltságos, azaz őt etetik, a többi pedig potyaleső. Ám a fekete ki nem hagyná, hogy ne nyalja ki a tányért, és ha egyszer kinyalta, másodszor csak az utána érkezők próbálják kinyalni, és ha netán előbb jönnek a teli tálhoz, megelőzve a feketét, akkor milyen finomságra számíthatnak.

Szóval, jöttem ki a lakásból és a fekete macskát megláttam. Olykor babonás vagyok, de ha minden nap látnám ezt az ágról szakadt macskát, aki egy üres mosókonyha ajtajában kapja a menzáját több embertől is, nos, tőle hogyan is várhatnék szerencsét. Hiszen ide van szoktatva az udvarunkba, s mint egy kiskirály, jár fel-alá, dorombol, és az is biztos, sosem fog korogni a gyomra. Azt eszik, amit az ember, vagyis amit az emberek meghagynak. Bár sosem néztem bele a tányérjába, igen abba, mert tányérja van néki, és nem is egy. De biztosan nem konzervekkel tömik,

tán ezek után azt meg sem tudná enni, hiába volna abban hal és még a tenger gyümölcseinek ezernyi változata.

De azt meg kell hagyni, reggel ritkán szoktam találkozni ezzel a feketével, ma lehet most épp nem kaphatott elég vacsorát, netán megelőzték, és most a reggelijét várta. Szó mi szó, nyújtózkodott, pöffeszkedett, farkát éjig emelve, körbejárta a tányérjait, és volt olyan okos, hogy amit már kinyalt azt nem nyalta ki még egyszer... Írnám tovább a történetet, de egy szemtelen légy itt ólálkodik a monitoromon. Jut eszembe, mióta macskák járkálnák dölyfösen az udvarunkba, mintha több lenne a légy is a lakásunkban. Hmm, nem győztem a konyharuhával csapkodni némelyiket, és mikor többször célt tévesztettem, akkor durr elszakadtak az idegszámaim. Csak egy káromkodás mentett meg attól, hogy megnyugodjak. A francba a rohadt legyekkel. Na de, milyen gondolatolvasó a férjem, vagy csak meguntta, hogy őt kérem fel a legyek csapkodására, ami neki sem sikeredett mindig, na, most beállított egy légycsapóval. Tehát most szünetet tartok, míg ezt a legyet kinyírom. A francba, megérezte a szemtelenje, hogy hóhéra leszek, de ami késik, az nem múlik.

Visszatérve a macskára, reggel fekete macskát látni, az maga az optimizmus, hogy aznap szerencsét hoz. Eddig csak legyek sorakoztak, de majd ma jön a szerencse is.

Elmentem dolgozni, és el is felejtettem, hogy

netán ma szerencsés leszek. Semmi extra nem történt. Viszont mikor hazaértem, már megint a fekete kandúrt látom. Hmm... na, akkor most mi van? Hozta a szerencsémét vagy sem? Este kiderül, mert a luxorjáték a szombat esti sziesztánk e téren. Közben a légy megint a monitoromon szörfözik. Zsupsz! Lecsapom! Talált! Még szerencse, hogy a monitorom épségben maradt. Ez volna a szerencsém mára? A fenébe, már megint egy légy. Ki kéne üldöznöm a macskakolóniát az udvarból, bár megvallva a kutyákat, melyek megugatnak, na azokat előrébb sorolnám, mert van itt az is, olykor póráz nélkül. A kutyafájukat a gazdájuknak! Még az a szerencse egyik sem harapott meg! Lehet épp a macskáknak köszönhetem? Ó, hogy nekem milyen mázlim van!